

POZVEDNUTÍ

Markéta Kášová
ateliér : Richard Loskot, Jaroslav Prokeš

Z Á M Ě R

V této nelehké situaci se snaží hodně umělců na ní nějak reagovat. Nějak jí umělecky ztvárnit. Tato myšlenka samozřejmě neminula ani mě. Mnoho takovýchto děl je však vytvořena tak, že máme, nebo tedy alespoň já mám po jejich shlédnutí pocit ještě větší bezmoci, vzteku a smutku. V době, která je pro nás všechny jak po fyzické tak i po psychické stránce tak těžká už tak dlouhou dobu, jsem se rozhodla tuto mou práci vést jiným směrem. Rozhodla jsem se mou prací alespoň trochu zlepšit náladu lidem, kteří kolem ní projdou.

Chtěla jsem reproduktory umístit tak, aby nebyli na první pohled viditelné a divák by zvuk překvapil. Nejprve jsem je chtěla umístit do horní části stěny od čehož jsem poté upustila. Vzala jsem v potaz venkovní prostředí a usoudila, že bych měla reproduktory skrýt i před vlivem počasí. Rozhodla jsem se tedy umístit je do jakési "schránky" z dřevotřísky s betonovou omítkou. Tato "schránka" s reproduktory by byla umístěna 1.75 od země. Reproductorů mám prozatím v plánu 6. Ve dvou rozích, v pravém rohu hlavní stěny a dole na schodišti, budou umístěny čidla pohybu, které spustí reproduktory. Budou umístěny v dolních částech stěny tak, aby byly v úrovni nohou kolemjdoucího.

Z V U K

Co se zvuku týká, napadalo mě mnoho možností. Například nahrát hlas reálného člověka co bude říkat pozitivní maličkosti typu: “Mějte krásný den” a podobně, nebo nahrát všechny pozitivní zprávy z televize, novin, rádia co za den uslyším či uvidím.

Tato finální varianta není ani jedna z výše popsaných. Na konci všech zkoušek jsem se rozhodla použít zvuky, dialogy a písničky tak jako jsem to už udělala u mé předchozí práce na téma “John Cage”. Tehdy jsem namíchala vše co jsem za den slyšela a bylo mi to blízké do jedné zvukové stopy. Zde jsem použila zvuky, písničky a dialogy tak, aby byly blízké jak mě, tak co nejvíce lidem, co projdou kolem. Tentokrát jsem nenahrála všechny zvuky do jednoho, ale zvuky se budou v reproduktorech střídat. V ukázce na konci prezentace budete moct slyšet například zvuk lesa, melodii z filmu, který musí mít v paměti snad každý (Pelíšky), nebo monolog z neméně slavného filmu Vesničko má středisková. Snažila jsem se vybrat zvuky, nebo části písní a mluveného slova tak, aby byli v povědomí co nejvíce lidí. Takové, které by málokomu snad byli nepříjemné a mnoha lidem vykouzlili úsměv, když kolem projdou.

Vícekanálový zvuk jsem vytvořila za pomoci programu Audacity.

MÍSTO

Tato experimentální plocha se nachází přímo u zastávky “Technická univerzita” a pod Technickou univerzitu Liberec také spadá. Je kousek od centra města Liberce. Celá betonová stěna je dlouhá kolem 12 metrů a vysoká je 3 metry. Místo je velmi frekventované.

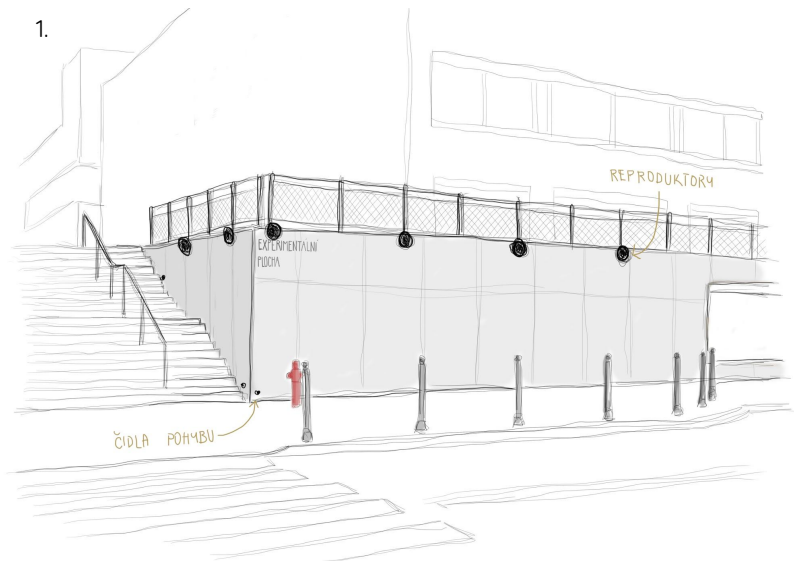
Z části stěny vytvořila BcA. Sára Šindelářová výstavní plochu s názvem “Experimentální plocha” a právě sem by byla situovaná má práce.

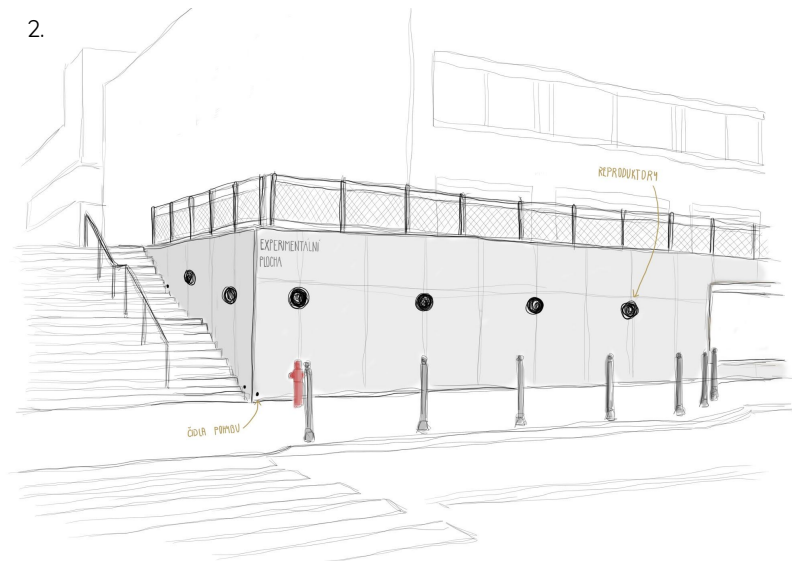

NÁVRHY

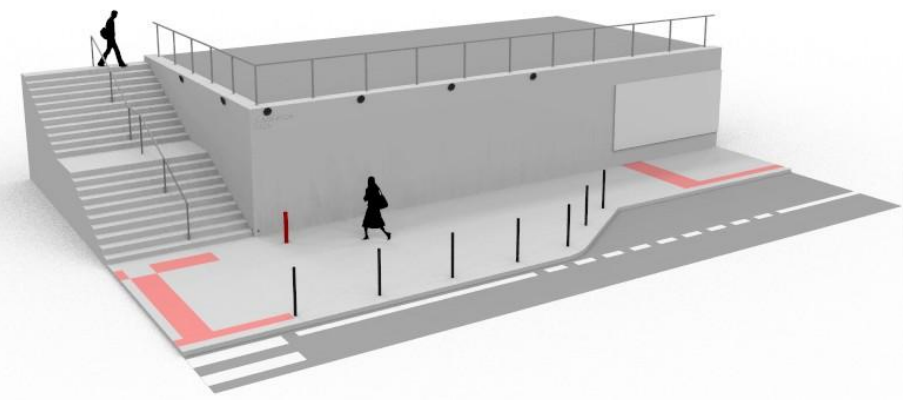
1.

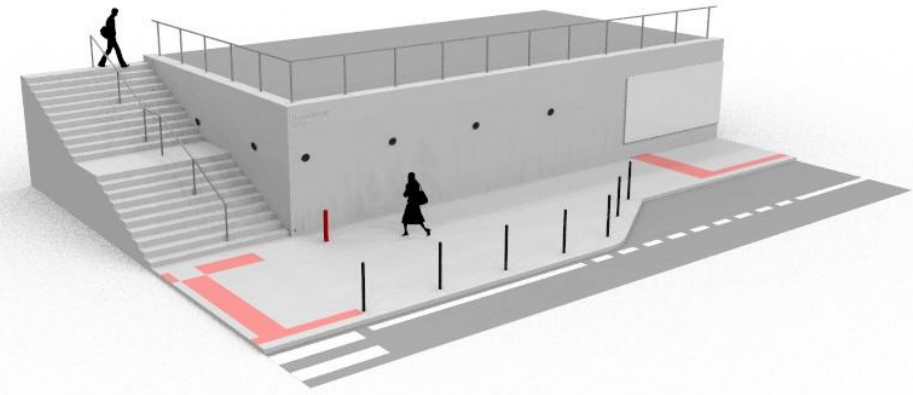
2.

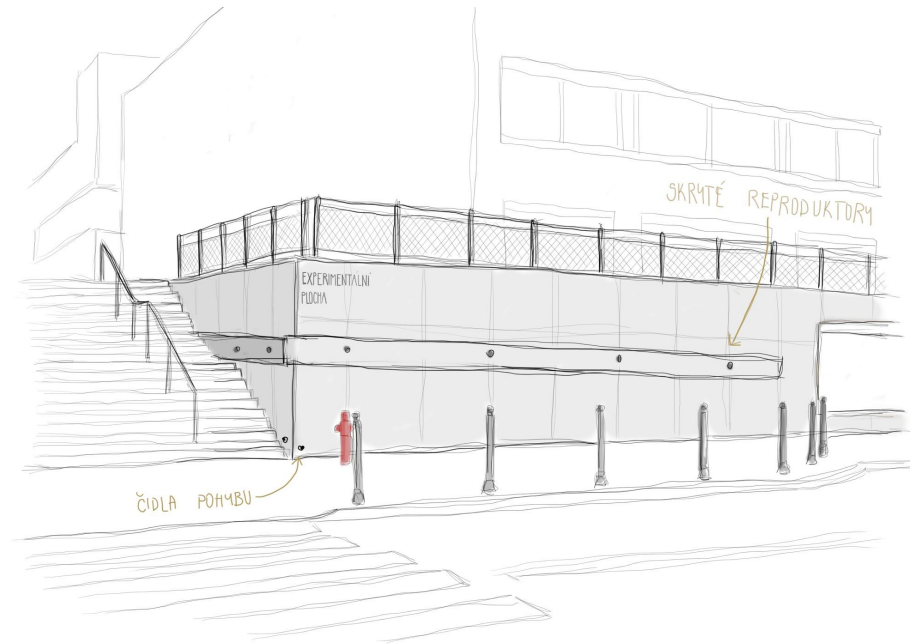
1.

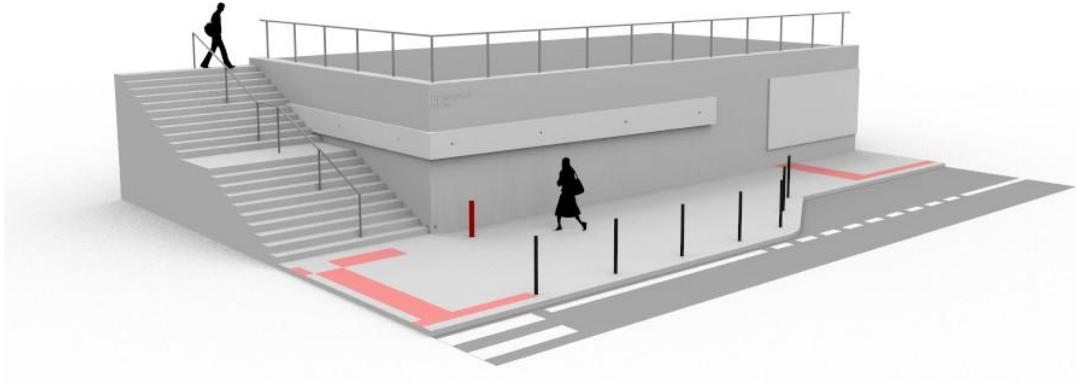

2.

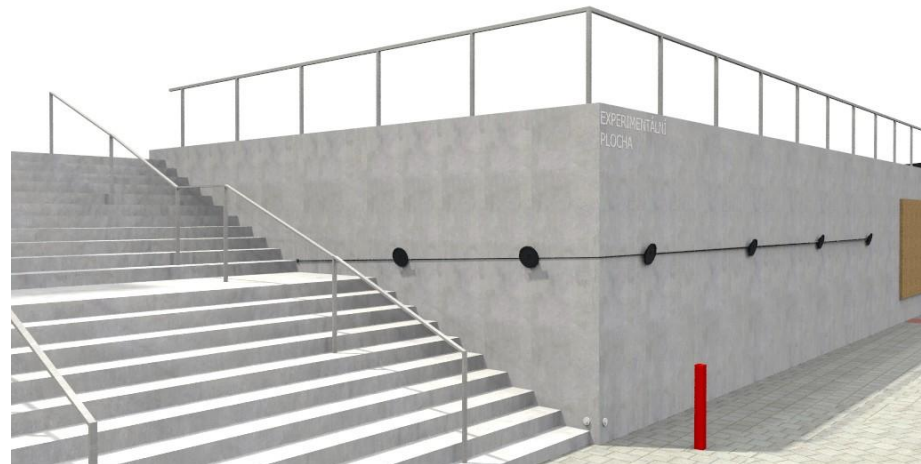

FINÁLNÍ NÁVRH

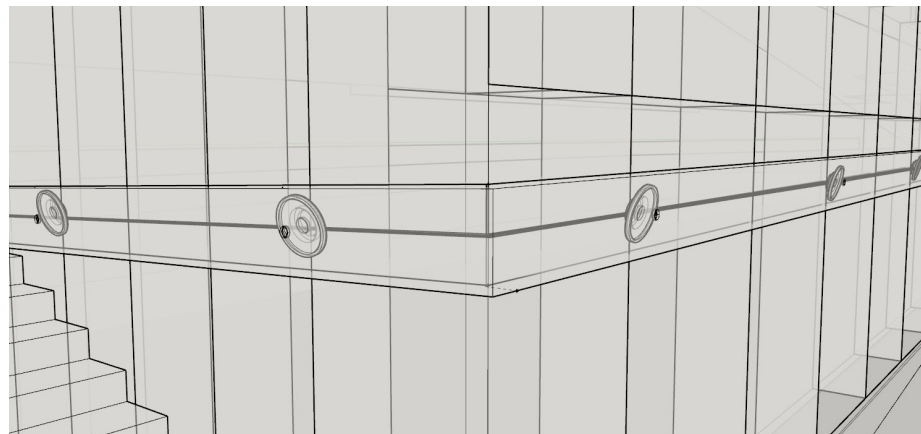
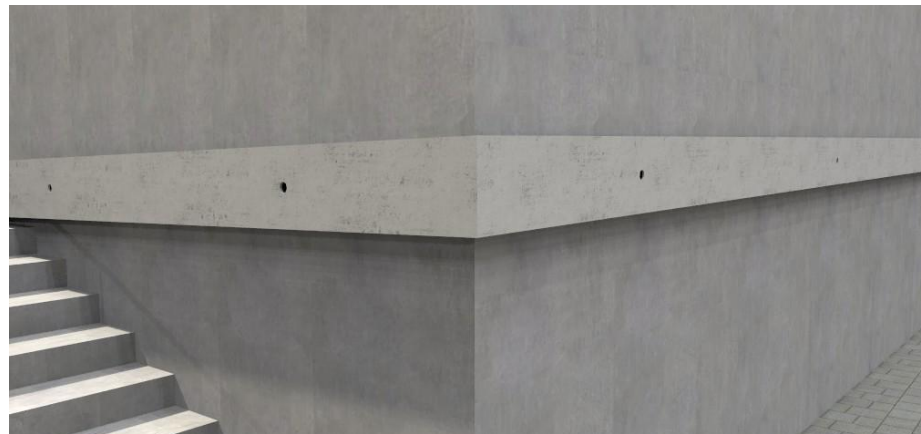
umístění ještě nezakrytých reproduktorů

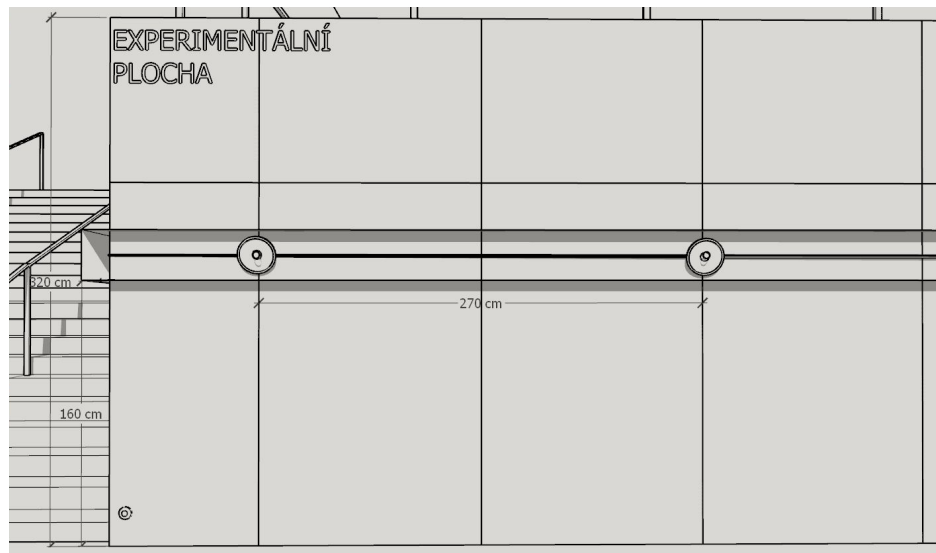
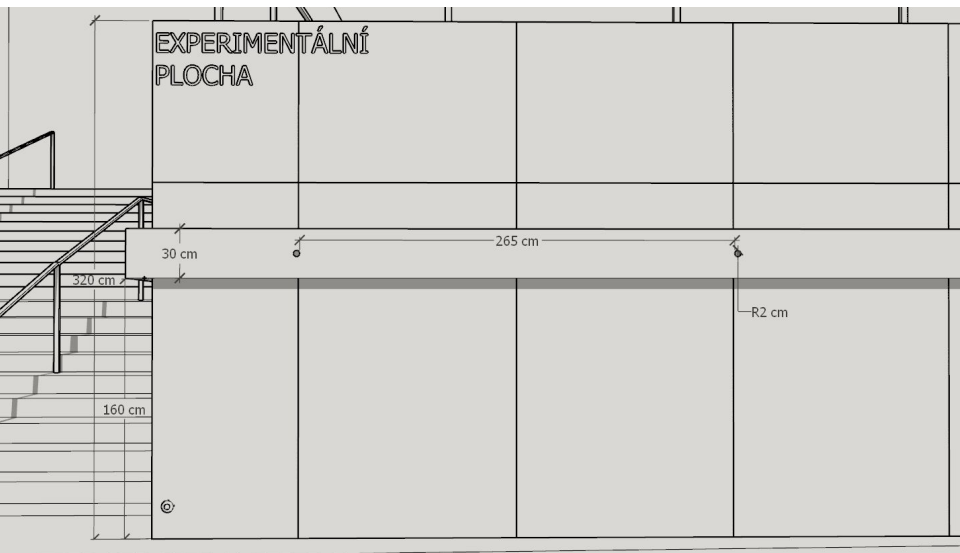
finální podoba se zakrytými reproduktory

finální podoba se zakrytými reproduktory - detail

TECHNICKÁ DOKUMENTACE

NÁVRH ZVUKU

https://www.youtube.com/watch?v=YicOhQhyphE&ab_channel=Mark%C3%A9taK%C3%A1%C5%A1ov%C3%A1

